

LEPAKKOSELVITYKSISSÄ 2015, 2018 ja 2019 KÄYTETYT LUOKITUKSET

Länsisalmen ja Karhusaaren (2015) sekä itäisen saariston (2018) ja Vasikkasaaren (2019) lepakkoselvitysten lepakoille tärkeät alueet on luokiteltu seuraavia periaatteita noudattaen:

Luokka I:

Lisääntymis- tai levähdyspaikka. Hävittäminen tai heikentäminen luonnonsuojelulaissa kielletty.

Luokka II

Tärkeä ruokailualue tai siirtymäreitti. Maankäytössä alueen arvo lepakoille tulee ottaa huomioon (EUROBATS-sopimus)

Luokka III:

Muu lepakoiden käyttämä alue. Maankäytössä alueen arvo lepakoille tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon.

Luokitusten perusteet (2018 ja 2019 raporteista, viitteet alla)

Luokan I alueella tarkoitetaan sitä kohdetta, jossa lepakoiden lisääntymis- tai levähdyspaikka sijaitsee. Kyseessä voi olla esimerkiksi rakennus, puu, maakellari, bunkkeri, kallionkolo, tai mikä tahansa muu kohde jossa lepakot oleskelevat. Kohteen suojelumääräys käsittää kohdetta kokonaisuudessaan. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen ympärillä olevat alueet ovat myös ensiarvoisen tärkeitä, sillä ne tarjoavat lepakoille välttämättömiä saalistusalueita ja siirtymäreittejä. Ympäröivien alueiden hävittäminen tai heikentäminen vaikuttaa haitallisesti myös luokan I kohteeseen.

Luokan II lepakkoalueilla esiintyy lepakoita säännöllisesti. Kyseessä on lepakoiden käyttämä saalistusalue, siirtymäreitti tai näiden yhdistelmä. Ympäristö on usein alueella esiintyvillä lajeilla tyypillinen. Viiksisiippalajien osalta yksi esimerkki tyypillisestä ympäristöstä on varttunut ja harva kuusikko. Luokan II alueiden luokituksessa ja rajaamisessa kiinnitetään erityistä huomiota viiksisiippalajien, vesisiippojen ja harvinaisempien lajien esiintymiseen. Alueella esiintyy melkein poikkeuksetta vähintään kaksi lepakkolajia ja havaintojen määrä on suurempi kuin

Luontotietojärjestelmä: www.hel.fi/luontotieto
Helsingin kaupunki, Ympäristöpalvelut 2.9.2022

Luokan III alueilla. EUROBATS-sopimus velvoittaa jäsenmaitaan suojelemaan lepakoita ja niille tärkeät saalistusalueet esimerkiksi lainsäädännöllä. Luokan II alueet on siksi pyrittävä säilyttämään maankäytössä. Tässä tapauksessa sanalla maankäyttö viitataan rakentamisen lisäksi kaikenlaiseen puuston ja ympäristön muokkaukseen, joka heikentää alueen arvoa.

Luokan III lepakkoalue voi olla lepakoiden käyttämä saalistusalue, oletettu siirtymäreitti tai muu lepakoille tärkeä alue. Havaintomäärät ovat kuitenkin pienemmät kuin luokan II alueilla ja lajimääräkin on usein pienempi. Ympäristö ei aina ole lepakoille yhtä sopiva kuin luokan II alueella tai lepakot esiintyvät alueella vain osan kesästä. Suomen Lepakkotieteellisen Yhdistyksen kartoitusohjeistuksessa vuodesta 2012 ei määritetä tarkkoja kriteerejä luokitusten tueksi. Lepakkoalueen luokitus määritetään aina useiden eri tekijöiden pohjalta. Lajiston monipuolisuus, havaintomäärät, lepakoiden käyttäytyminen alueella ja ympäristön sopivuus ovat kuitenkin tämän määrittelyn keskeisimpiä tekijöitä.

Lähteet:

Nina Hagner-Wahlsten (BatHouse): Länsisalmen lepakkoselvitys 2015

Nina Hagner-Wahlsten (BatHouse): Karhusaaren lepakkoselvitys 2015

Nina Hagner-Wahlsten (BatHouse), Rasmus Karlsson (Tmi Metsäsiipi): Helsingin itäisen saariston lepakkoselvitys 2018 – Kallahdonselkä, Louesaari ja Pikku Niinisaari

Rasmus Karlsson: Helsingin Vasikkasaaren lepakkoselvitys 2019

Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry, [Lepakkokartoitusohjeet](#)